Kundalakesi

BY

NAGAI C. GOPALAKRISHNAN

PUBLISHED BY

THE VIVEKA BODHINI OFFICE

MYLAPORE, MADRAS, S.

ALL RIGHTS RESERVED.

The ... with illustrations ... the sacred ... devotion to all ... that is ... book is distinctly good.

Th ... of peculiar interest ...

... [illegible] ... igible Tamil. The ... a foreword in ... the young of ...

S. ... M. A., L. T.— * * Another ... is free from errors and written in an easy ... is well adapted for use in schools as a Text-book.

P. A. Subramania Aiyar Esq., Head Master, Hindu High School, Triplicane.—* *. *It is written in very good style.* * * I have prescribed it as a Text-book.

T. Kanakasundaram Pillai Esq., B. A.—The accounts given of the heroines appear to be on the whole on modern lines. It is written in good readable Tamil and may be prescribed for non-detailed study.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

குண்டலகேசி

அல்லது

தற்கொல்லியை முற்கொன்றவள்

ராஜஸ்ரீ ஸி. கோபாலகிருஷ்ண பிள்ளை

எழுதியது

விவேகபோதினி ஆபீஸ்,

மயிலாப்பூர், சென்னை.

பிரசுரம்.

காபிரைட்]

[விலை அணா 5.

PRINTED AT THE
COMMERCIAL PRESS, MADRAS S E

Copyright by.— V. KUPPUSWAMI AYYAR
Proprietor, The "Viveka Bodhini,' Mylapore.

முன்னுரை

நாவல்கள் நீதிபோதனை நாவலகள், துப்பறியும் நாவல்கள், புனைந்துரை நாவல்கள், அபூதாலங்கார நாவல்கள், சரித்திர சம்பந்தமான நாவல்கள் எனப் பலவகைப்படும். அவற்றுள் இந்த நாவல் என்பாற் படுமோவெனின்,—"சரித்திர சம்பந்தமான' (Historical Novel) நாவலின் பாற்படுமென்க. என்னை? பஞ்சகாவியங்கள் என்றும் சங்க இலக்கியங்கள் என்றும் தமிழறிவுடைய சான்றோரால் பாராட்டப்படும் சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்னும் ஐந்து பண்டைத்தமிழ் நூல்களுள் ஒன்றனைப்பற்றியது இந்நாவலாகும். இவ்வைந்து காப்பியங்களுள் முன்னைய மூன்றும் புத்தக உருவத்தில் தம் பண்டைச் சொரூபங் குன்றாமல் இன்றும் விளங்கி வருகின்றன. பின்னைய இரண்டும், தம்முழு மேனியோடு இதுகாறும் வெளிப்போந்தில. இவ்விரண்டினுள் ஒன்றான குண்டலகேசி என்பதைப்பற்றி இதுவரை கிடைத்துள்ள ஒரு சில ஆதாரங்களை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு, அப்பெயர் புனைந்தே கட்டப்பெறும் இந்த 'நாவல் மாளிகை' தனக்கு வேண்டிய சாதனங்களை, அவசியம் நேர்ந்தவிடத்து, பிறவிடங்களிலிருந்தும் கடனாகப் பெற்றிருக்கிறது. இந்த நாவலின் கதையமைப்பிற்குச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையின் முதற்றொகுதி மூன்றாம் பகுதியும், இந்நாவலின் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் வருகின்ற விஷயத்தின் பெரும் பகுதிக்கு, மணிமேகலையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள "பௌத்த தருமமும்" எமக்குப் பெருஞ் சாதனமாயிருந்தன. ஆதலின், செந்தமிழ்ப் பத்திரிகாசிரியார்க்கும், மஹாமஹோபாத்தியாய பிரும்மஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாத ஐயரவர்கட்கும் யாம் பெரிதுங் கடப்பாடுடையேம்.

'குண்டலகேசி' என்னும் இந்நாவல், முதலில் "விவேகபோதினி" என்னும் அரிய மாதாந்தத் தமிழ்ப்

பத்திரிகையிற் பிரசுரமாயிற்று. அப்பத்திரிகையின் அதிபரும், எமது ஆப்த நண்பருமான ஸ்ரீமத் வி. குப்புசாமி ஐயர் அவர்கள், பொது ஜனங்களுடைய நன்மையைக் கருதி, இப்போது இதனைப் புத்தக உருவில் பிரகடனஞ் செய்ய முன் வந்தது பெரிதும் பாராட்டற்பாலது. "குண்டலகேசி" என்னும் இக்காப்பியத்தைப் போலவே "வளையாபதி" முதலிய ஏனைய நான்கு காப்பியங்களையும் சிறு நாவலாக எழுதித் தமிழ் நன்மக்களுக்கு உபகரிக்கக் கருதியிருக்கின்றோம். இன்னோரன்ன எமது முயற்சிகள், தமிழ் நன்மக்களுடைய நன்மதிப்பையும் அபிமானத்தையும் முற்றும் பெற்று, எம்மை மேலும் மேலும் உற்சாகப்படுத்துமென்று யாம் உறுதியாய் நம்புகின்றோம். இந்நாவலை அன்புடன்பிரசுரித்த எமது நண்பர் ஸ்ரீமத் குப்புசாமி ஐயரவர்கட்கும், எம்முடைய நாவல்களை மிகுந்த அன்புடனும் ஆவலுடனும் படித்து மகிழும் பொது ஜனங்களுக்கும், யாம் எமது மனமார்ந்த வந்தனத்தையும் நன்றியறிதலையும் செலுத்துகின்றோம். யாம் மேற்கொள்ளும் இத்தகைய முயற்சிகளை இனிது நிறைவேற்றி வைக்கும் பிறையணி செஞ்சடைக் கறைமிடற்றண்ணலை மனமொழி மெய்களால் முறையே சிந்தித்து வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்.

நிற்க; இந்நாவலின் இறுதியில், குண்டலகேசி தன் கணவனாகிய காளனை மலையினின்றும் கீழே வீழ்த்திக் கொன்றதாகக் கூறப்பட்டிருப்பது நம் இந்து தேச ஸ்திரீ தருமத்திற்கு ஒத்ததாக இல்லையென்று வாசகர்கள் சிலர் ஆசங்கித்தல் கூடும். ஆனாலும், முதனூலில் அவ்விதம் கூறப்பட்டிருத்தலால், அதனை மாற்றிச் சரித்திர சம்பந்தமான உண்மையைச் சிதைத்தல், முறையன்றெனக் கருதி, முதனூலிற் கூறப்பட்டபடியே யாம் எழுதியிருக்கின்றோம் என்பதை நேயர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்தல் வேண்டும்.

நாகை. ஸி. கோபாலகிருஷ்ணன்.

ஓம்

குண்டலகேசி

அல்லது

தற்கொல்லியை முற்கொன்றவள்

முதலாம் அதிகாரம்

மதிநோக்கும் மதிமுகத்தாள்

"காய்மாண்ட தெங்கின் பழம் வீழக் கமுகின் நெற்றிப்
பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து
தேமாங்கனி சிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்தும்
ஏமாங்கத மென்று இசையால் திசைபோய துண்டே"

—சிந்தாமணி

சீருஞ் சிறப்பும் இனிதியன்றதும், நாமகள் நயந்த கலையுங் கல்வியும் பூமகள்பயந்த புனைசீர்பொருளுமாகிய இருபெருஞ் செல்வமும் நன்கமைந்ததும், குடமலையின்று பிறப்புனல் கங்கை,—நுரையாகிய பூமாலையை,—இன்பமிகுந்த தன் காதற் கணவனும் சமுத்திர ராஜனுக்குச் சூட்டுதல் கருதி,—நீர்ச் சுளிப்பாற் சிறக்க வேந்திக் காற்றினுங் கடுகிக் கீழ்த்திசை நோக்கிச் செல்லும் பேரொலி முழக்கை என்றுங் கொண்டதும், செந்நெல் விளையிடம் உழவருழக்கியர் காற்றுப்

பறித்து நடுகின்ற உவப்பின் மிகுதியால்,—மழை பொழி குறியென முன்னர்த் தோன்றும் இடி முழக்கென்று எழிலுறு மயிலினங்கள் மகிழ்ந்து ஆரவாரிக்கும்படியும், பொழி லுறை குயிலினங்கள் மன மாழ்கித் தத்தம் பொழிலகத்தே ஒடுங்கும்படியும்,—சேர்ந்து பாடும் பாட்டொலி என்றுங் குன்றப்பெறாததும், தன் சீர்மை குன்றாதிருத்தல் வேண்டி முந்நீர்ப் புணரி ஆடையுடுத்த நிலமகட்கு நெற்றித் திலதம் போன்றுளதும், பலவகையான பழங்களைத்தரும் பலவகைப்பட்ட தருக்களையுடைய தோப்புக்களையும், நறுமணங் கமழும் பன்னிறப் பூக்களையுடைய பூஞ்சோலைகளையும் தன்கண் ஒருங்கே பெற்றதும், அந்தணர் வீதியும் அங்காடித் தெருக்களும் நிறையப்பெற்று வேத முழக்கையும் பண்டங்கொள் வாணிபர்களின் வாத முழக்கையும் இடையறாது கொண்ட பெருமை வாய்ந்ததுமான சோழநாட்டிற்குப் பண்டைக்காலத்தில் தலைநகராயிருந்த காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்னும் ஒப்புயர்வில்லாத் திப்பிய நகரத்தில், கல்வி, ஒழுக்கம், ஆண்மை, தயாளம் முதலிய உயர் குணங்களிற் சிறந்தவனும், திருமகளின் திருவருள் நிரம்பப் பெற்றுப் பெருந் தனவந்தனாய் விளங்கியவனும், வைசியகுலத்துதித்து அக்குலத்திற்குரிய வேளாண்மைத் தொழிலையும் வாணிபத்தொழிலையு முறைவழாது நடத்திப் பொருந்து முறையிற் பொருளீட்டினவனும், தன்காலத்திருந்த சோழமன்னனோடு நெருங்கிய நட்புரிமைபூண்டு அம்மன்னனால் பாராட்டப் பெற்றவனும், இக்காலத்தில் அரசாங்கத்

தாரால் கொடுக்கப்படும் பட்டங்களைப் போலும் அளிக்கப்படும் பரிசில்களைப் போலும், அக்காலத்தில் தமிழ் அரசர்களால் கொடுக்கப்பட்ட பல பட்டங்களுள்ளும் அளிக்கப்பட்ட பல பரிசில்களுள்ளும் மிகச் சிறந்ததும், சேனைத் தலைவனுக்கே பெரும்பாலும் சூட்டப்படுவதும், ஏனையோர்க்குப் பெரும்பாலும் கிட்டாததுமான "ஏனாதி" என்னும் கௌரவப் பட்டத்தையும், அப்பட்டத்திற்குரிய அடையாளமாகக் கொடுக்கப்படும் "ஏனாதி மோதிரம்" என்னும் கணையாழியையும் சோழ மன்னன் உவந்தளிக்கக் களிப்புடன் ஏற்றுப் விசால பெருமையுடன் துலங்கியவனுமான ஒரு பிரபல வைசியனுக்கு, அவன் முற்பிறப்பிற் செய்த பெருந்தவப் பயனாலும்,

"ஆற்றுநர்க் களிப்போர் அறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக்கள் அரும்பசி களைவோர்
மேற்றே புலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத் தோரே"

என்று மணிமேகலைக்கு எடுத்து உபதேசித்த தீவதிலகையின் உபதேச மொழியைத் தனக்குபதேசித்ததாகவே கருதிப் பல வகையான தான தருமங்களை,—இக்காலத்தில் பலர், தாங்கள் செய்யுந் தருமத்தைக் கண்டு பிறர் தங்களைப் புகழ வேண்டுமென்றும், தங்களுடைய பெயர் பத்திரிகைகளில் அழகாக அச்சிடப்படுவதைக் கண்டு மகிழவேண்டுமென்றும், மிக மலிவாக விற்கப்படும் கௌரவப்பட்டங்களை வாங்கவேண்டுமென்றும், தருமம் செய்வதை ஒரு

காரணமாக வைத்துக்கொண்டு யாசகம் செய்தால் அந்த யாசகத்தாற் கிடைக்கின்ற பெரும் முதலை, முதலை விழுங்குவதுபோல், விழுங்கிவிடலா மென்றும் நினைத்தும், இன்னும் இவைபோன்ற பல காரணங்களைத் தங்கள் அந்தரங்க நோக்கமாகக்கொண்டும், உலகத்தை மயக்குவதற்காகச் செய்யும் போலித் தருமங்களைப்போலாது,—உண்மை அன்புடனும் முதிர்ந்த தயாளத்துடனும் இப்பிறவியில் இடையறாது இயற்றிய பலனாலும், அவன் மனம் மகிழும்படியும் அவனுடைய உற்றாரும் உறவினரும் ஆனந்திக்கும்படியும், அவனுடைய மனைவி வயிற்றிற்றோன்றி பத்துத் திங்களுமுற்றமுடிந்தபின் பிறந்த பெண்மகவுக்குச் சாமுத்திரிகா சாஸ்திரப்படி எல்லா எழிலும் பொருந்தியிருந்தமையின், அதனை மிக்க அன்புடனும் ஆர்வத்துடனும் வளர்த்து, உரிய பருவத்தே அதற்கு நாமகரணஞ் சூட்டியும், வித்தியாப்பியாசம் செய்வித்தும் வர, அப்பெண்மகவும் குழவியெனக் கிடந்து, மதலையென மிழற்றி, சிறுமியெனத் தவழ்ந்து, பேதையெனப் பிதற்றி: இங்ஙனமாகவே நாளுக்கு நாள் பிறைமதிபோல் வளர்ந்து, இறுதியில் "மங்கை" என்னும் பெயர் பெறுதற்குரிய பருவத்தை அடைந்து, தன் சேடியர் குழாத்துடன் அந்தப்புரத்தில் வதிவளாயினள்; அந்த மங்கை பெயர்,—குண்டலகேசி!

அவள் ஒரு நாளிரவு முதல் யாமத்தில், சந்திரன் தன் முழுக் கலைகளுடன் ஆகாயத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, தன் மாளிகையின் மேன்மாடி

யில், குணமாலை, கனகமாலை என்னும் பெயருடைய தன் இரண்டு சேடியர்களோடு, உல்லாசமாய் விளையாடிக்கொண்டும், தன்னுடைய ஆசான் கற்பித்த அரிய நூற்பொருள்களைக் குறித்து வார்த்தையாடிக்கொண்டும், சந்திரனை நோக்கிபபடியே பலவாறு மனோபாவனை செய்துகொண்டிருந்தாள்.

"தோழிகாள்! விண்மீதூரும் தண்மதியை நோக்கும்போது உங்களுடைய மனோபாவக உணர்ச்சியில் புதிய கருத்துக்கள் எவையேனும் புலப்படுகின்றனவா?" என்று குண்டலகேசி தன் சேடியர்களை நோக்கி வினவினாள்.

"தலைவியே! எங்களுக்கு மனோபாவக உணர்ச்சி இருந்தாலன்றோ புதிய கருத்துக்கள் தோன்றும்? உன்னைப்போல் நாங்கள் படித்தவர்களல்லோம்" என்று இருவரும் சேர்ந்து விடையிறுத்தார்கள்.

"பாவனைசக்திக்கும் நூலறிவுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. ஆதலால், உங்கள் மனத்தில் தோன்றுவதைக் கூறுங்கள்" என்று குண்டலகேசி மீண்டும் வற்புறுத்தினாள்.

"அம்மையே! உன் திருநுதற்குத் தன்னுடைய மூன்றும் கலை இணையாகா தென்னும் உண்மையினை அறிந்தே சந்திரன் சாம்பவன் முடியில் சரணடைந்தான் என்று நான் கருதுகிறேன். அன்றியும், பிறை என்னும் பெயர், உன் நன்னுதலின் முன்னிலையில், தனக்கு ஏற்காதெனமதித்தே, மதியெனஅவன் வளர்கின்றான் என்றும் நான் நினைக்கிறேன்" என்று குணமாலை கூறினாள்.

"நன்று சொன்னாய், குணமாலையே! மதியென அவன் வளர்ந்தது, அவனுடைய மதியின்மையையே புலப்படுத்துகிறது. என்னை? பிறையென விளங்கிய ஞான்று நந்தலைவியின் வாணுதல் அவனுக்கு இகழ்ச்சியை விளைத்ததுபோலவே, மதியென விளங்குகின்ற போது அவளுடைய திருமுகம் அவனுக்கு இகழ்ச்சியை விளைவிக்கும் என்பதை அவன் அறியானாயினனன்றே?" என்று கனகமாலை கழறினாள்.

"ஆம், நீ உரைத்தது சாலப் பொருத்தமே. முதலில் அவ்வுண்மையை அவன் அறிந்தானிலன். ஆயினும், தன்னிடம் 'முயல்' என்று சொல்லப்படும் களங்க மிருப்பதால், களங்கமற்ற முகத்தையுடைய நந்தலைவியின் முன்னர்த் தோன்றுதல், தனக்குச் சிறுமையாம் எனப் பின்னர்த் தெளிந்து கருமேகத்தின் இடையே சென்று மறைந்தொளிய அவன் முயல்கின்றான், கண்டாய்!" என்று குணமாலை கூறிச் சந்திரனையுஞ் சுட்டிக் காட்டினாள்.

"சகிகாள்! என்னைப் பலபடப் புகழ்ந்து உரையாடுதற்கோ, நான் உங்களை நோக்கி இவ்வினா நிகழ்த்தினேன்?" என்று குண்டலகேசி புன்முறுவலிலே மறைந்த நாணத்துடன் சொன்னாள்.

"அம்மையே! எங்கள் மனத்தில் தோன்றியவற்றைத்தாமே நாங்கள் சொல்ல முடியும்? எங்கள் உரைமொழி உனக்குப் புகழ்மொழியாய்த் தோன்றினால், நாங்கள் சம்பாஷணையை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறோம். சந்திரனை நோக்கும்போது உனக்கு என்ன தோன்றுகிறது? அதைத் தெரிவித்தால் நாங்கள் கேட்கிறோம்"

என்று குணமாலை சொன்னாள். அவளுடன் கனகமாலையும் இணங்கிப் பேசினாள்.

"பாங்கிகாள்! வானுலாவும் இவ்வெண்மதியை நோக்கும்போது எனக்கு ஓர் எண்ணம் உண்டாகிறது. நீங்கள் இருவரும், என்னுடைய நிலைமையைக் காட்டிலும் அவனுடைய நிலைமை மிகத் தாழ்ந்தது என்று பொருள்படும்படி உரையாடினீர்கள். ஆனால், எனக்கு அவ்விதம் தோன்றவில்லை. அவனுடைய நிலைமையைவிட என்னுடைய நிலைமையே தாழ்ந்ததாயும் பரிதபிக்கத் தக்கதாயுமிருக்கிறது" என்று குண்டலகேசி சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே, "தலைவியே! நீ அவ்விதம் நினைத்ததற்குக் காரணம் யாது?" என்று குணமாலை இடைமறித்து உசாவினாள்.

"காரணம் யாதா? இராகு என்னும் கோளினால் பிடிக்கப்பட்ட சந்திரனைத் திருமால் விடுவித்து இரட்சித்தார். அவரால் விடுதலையடைந்த அவன், மீண்டும் களிப்பினால் இப்போது வெளிமீ தூர்கின்றான். ஆனால், நானோ, உருவிலியான மதன் என்பவனால் பிடிக்கப்பட்டு மிக வருந்துகின்றேன். என்னை அவன் கையினின்றும் விடுவிப்பார் எவரும் இலர். இதனால் யாருடைய நிலைமை பாராட்டத் தகுந்தது, யாருடைய நிலைமை பரிதபிக்கத் தக்கது என்பதை நீங்களே அறிந்துகொள்ளலாம். மேலும், தான் விடுதலை அடைந்த பெருமைக் குறிப்பும், நான் விடுதலை அடையாத சிறுமைக் குறிப்பும் இனிது தோன்ற என்னை நோக்கி எள்ளல் செய்து நகைப்பதுபோல், சந்திரனுடைய தோற்

றாம் இருப்பதும் இவ்வுண்மையை வலியுறுத்தும்" என்று குண்டலகேசி உரைத்தாள்.

"இவ்விதம் நீ கருதுவது, உன்னுடைய குற்றமன்று; உன் பருவத்தின் குற்றமாகும். தலைவியே, உன்னுடைய பெருங் குறையை நிவர்த்திக்க வேண்டுவது உன் பெற்றோரின் கடமையாகும். இன்னமும் உனக்கு விவாகம் செய்விக்காமல் உன் பிதா இருந்து வருவதற்குக் காரணம் யாதென எனக்கு விளங்கவில்லை. உன்னுடைய சிறந்த அழகுக்கேற்ற கணவன் கிடைக்கவில்லைபோலும்!" என்று குணமாலை கூறினாள்.

குணமாலை கூறியது வெறும் புகழ்மொழியன்று; உண்மையேயாம். ஏனெனில், குண்டலகேசி என்பாள் இயற்கையிலேயே பேரழகும் பெருநலமும் இனிது வாய்ந்தவளாவாள். அவளுடைய "பச்சென்ற திருமுகமும், சேயிதழும், வெண்ணகையும், பார்வை என்னும் நச்சம்பும், அமுதூற நவிற்றுகின்ற மடமொழியும், நாணும் பூணும், நுண்ணிடையும் கண்டு சோர்ந்து" முற்றத் துறந்த மாதவ யோகிகளும் நிலை குலைவார்கள் என்றால், அவள் பேரெழிலைச் சில மொழியால் புகழ்வது யாங்ஙனம்? கார்இருளைக் காத்தாற்பிடித்து நீளமுறுக்கினாற்போல் கருமையும் மென்மையும் அடர்த்தியும் நீளமும் ஒருங்கமைந்த கருங்குழலாள்! வட்டமதியின்மேல் மற்றோர் இளம்பிறையைப் பொருந்த வைத்ததுபோல் காணப்படும் அழகிய திருமுகமும் குறுகி வளைந்த சிறுநுதலும் ஒருங்கமைந்த பேரெழிலாள்! பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்ட கருமேனித் திருமாலை நெஞ்சகத்தே நினைப்பூட்டும் பெருவிழியும் கண்

மணியும் ஒருங்கமைந்த தடங்கண்ணாள்! எள்ளை எள்ளும் எழில் மிகு நாசியாள்! வள்ளையைப் பழிக்கும் சித்திரச் செவியாள்! சங்கம் புரையும் பங்கமில் மிடற்றாள்! மூங்கில் நிகர்த்த பஞ்சின் தோளாள்! பளிங்கெனத் துளங்கும் ஒளிமிகு கதுப்பும், கொவ்வையை நிகர்த்துக் கிள்ளையை மயக்கும் செவ்விய இதழும், முல்லை முகைச் சரமென்று ஐயுறத்தக்கதாய் முறுவலொளிவீசும் பல்வரிசையும், மதியை நிகர்த்த அவள் மதிமுகத்திற்கு, மதிக்குள களங்கம் இன்றென வற்புறுத்துவபோல் விளங்கின! பல் வளை அணிந்த முன்கையும், காந்தள் நிகர்த்த அங்கையும், "அடியும் பிடியும் வல்லிக் கொடியும் இணைபாகா; வானிற் றோன்றும் மின்னே இணை" என்று சொல்லும்படியான நுண்ணிடையும், கதலித் தண்டையும் மதகரியின் துதிக்கைத் துண்டையும் புறங்காணவல்ல தொடையும், வாளை நிகர்த்த கணைக்காலும், பாளை விரியாப் பசுங் குரும்பையைப் பழித்துச் சிலம்புந் தண்டையும் சிலம்பும்படி அணிந்து, ஆடவர் கருத்தை இழுக்கும் பாதம், "அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் நெருஞ்சிப் பழம்" என்று சொல்லும்படியாக, அவ்வளவு மென்மையொடு விளங்கிய சீறடியும் இனிதமைந்த, இம்மங்கை நல்லாளின் சாயல் மடமயிலையும், மேனி பத்தரை மாற்றுப் பசும்பொன்னையும், குரல்குயிலொலியையும், மொழி அமிழ்தையும் ஒத்திருந்தன வென்றால், குணமாலை இவளழகைப் புகழ்ந்து மொழிந்தது வழுவாமோ?

"குணமாலையே! காதலனும் காதலியும் ஒருங்

இருந்தால் அவர்கட்கு இன்பத்தைப் பயப்பதும், பிரிந்திருக்கும் காதலர்களுக்கும், விவாகமாகாத பருவவதிகளுக்கும் துன்பத்தை விளைப்பதும் சந்திரனுடைய இயல்பான குணமாகும். நடுநிலை பிறழ்ந்த இந்த மதியை நாம் மதித்தல் வேண்டாம். நம் தலைவியை அழைத்துக்கொண்டு அந்தப்புரம் செல்வோம்" என்று கனகமாலை கூறினாள்.

"தோழிகளே! இதற்குள் அந்தப்புரம் செல்லுவானேன்? இன்னும் சில நாழிகை இங்கு விளையாடுவோம். இதோ, தோழி பத்மினி வருகின்றாள். அவளையும் சேர்த்துக் கொள்வோம்" என்று குண்டலகேசி சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே பத்மினி என்னும் மற்றொரு தோழியும் அங்கே வந்து சேர்ந்தாள். நால்வரும் சேர்ந்து "நான்மூலை பாய்தல்" "கண்பொத்துதல்" "அம்மானை எறிதல்" போன்ற சில விளையாட்டுகளைச் சிறிது நேரம் மனமகிழ்ந்து விளையாடலானார்கள்.

"பாங்கிகாள்! இப்போது விளையாடின விளையாட்டுகள் எனக்கு ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் விளைவித்திருக்கின்றன. இச்சமயம் சென்று நான் என்னுடைய பாடத்தைப் படித்தால் விஷயங்கள் மனத்தில் நன்றாய்ப் பதியுமென்று நினைக்கிறேன். ஆதலால், வாருங்கள், நாம் கீழிறங்கிச் செல்வோம்" என்று குண்டலகேசி உரைத்தாள்.

"நல்லது! செய்வோம் அவ்விதமே; நேற்று உபாத்தியாயர் எப்பாடம் கற்பித்தார்! இன்று படிக்க

வேண்டுவது யாது?" என்று குணமாலை குண்டல கேசியை வினவினாள்.

"சகியே! நேற்று ஆசிரியர் மத்தியமநிகாயம் என்னும் நூலில் 'இவ்வுலகம் நிலையுள்ளதா? நிலையற்றதா?' என்று பகவான் புத்தரை நோக்கி மாலங்கன் வினவிய பகுதியை எடுத்து விளக்கினார். இனறு, பிறவிகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் வந்துகொண்டிருக்கும் என்பதற்குக் கூறப்படும் வாயுசந்தானம், கூபசந்தானம், தாரா சந்தானம், பிபீலிகாசந்தானம் என்னும் நான்கு உதாரணங்களை விளக்கிக் காட்டுவதாகக் கூறியிருக்கின்றார்" என்று குண்டலகேசி கூறினாள்.

"அப்படியா? நன்று; நாம் கீழே இறங்கிச் செல்வோம்" என்று குணமாலை சொன்னாள்.

"தலைவியே! அன்று ஏதோ கனவு கண்டதாகக் கூறினையே?" என்று பத்மினி இரகசியமாய்க் குண்டலகேசியைக் கேட்டாள்.

"ஆ! அதை என் இப்போது ஞாபகப்படுத்துகிறாய்?" என்று மிகுந்த ஆராமையோடு குண்டலகேசி கூறினாள். மறு நிமிஷத்தில் அவள் மூர்ச்சித்துக் கீழே சாய்ந்தாள். அவளுடைய கண்கள் மாத்திரம் விழித்தபடியே சந்திரனை நோக்கின. அந்த மதிநோக்கும் மதிமுகத்தாளை மூன்று சேடியர்களும், அணைத்தபடியே, தூக்கிக்கொண்டு மாடியிலிருந்து கீழிறங்கினார்கள்.

இரண்டாம் அதிகாரம்

காளன் என்னும் கள்வன்

"செய்வினை வழித்தாய் உயிர் செலு மென்பது
பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்."

—சிலப்பதிகாரம்

இவ்வுலகத்தில் என்றென்றும் எங்கனும் தீயவெனச் சான்றோரால் கடியப்பட்டவையும்,—கடியப் படுபவையுமான இழிதொழில்கள் பலவற்றுள் களவு என்பதும் ஒன்றன்றோ? "களவென்னுஞ் சொற் கேட்டதுணையானே களவு தீதென்றலும், காமம் என்னுஞ்சொற்கேட்ட துணையானே காமந் தீதென்றலுங் கூடாவாம்; மற்றவை நல்லவாமாறும் உண்டு" என்று ஆசிரியர் நக்கீரனார், இறையனார் அகப்பொருள் உரையிற் கூறி, அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, உற்றொடு கலகம் விளைத்து, விஷமருந்தி உயிர்துறக்கக் கருதி, ஒருவருமில்லாத சமயத்தில் அருந்தும் நோக்கத்தோடு விஷத்தை வாங்கி மறைவாக வைத்திருந்த ஒருத்தியைக், காலன் கையினின்றும் விடுவிக்கும் நல்லெண்ணத்துடன், அவள் செயல் அறிந்த ஒருவன் அவளறியாமல், அவள் வைத்திருந்த விஷத்தை எடுத்து வெளியே கொண்டுபோய் உகுத்திட்ட செய்தியையும் எடுத் துரைத்தார். இத்தகைய செயல்கள் பிறர்க்கு நன்மையே பயத்தலானும், செய்பவனுக்கு

நேரே பயனளியாமையானும் "களவு" என்னும் பகுதியிற் சொன்மாத்திரையே யன்றி, உண்மையில் அடங்காவாம். மற்று, பிறருடைய மனம் வருந்தும் படியும், பிறர்க்குச் சொந்தமான பொருள்களின் இழப்பினால் அவர்கள் பலவகையான கஷ்ட நஷ்டங்களை அடையும்படியும், பிறரை வஞ்சித்துத் தான் பயனடைய வேண்டுமென்னும் கெட்ட நோக்கத்துடன் பிறருடைய பொருளை அவர்களுக்குத் தெரியாமற் கவருவதுதான் "களவு" என்று சொல்லப்பெறும். இத்தகைய களவை, விழுமிய ஒழுக்கமுடைய நன்மக்களால் வெறுக்கப்படுகின்றது. "தீச் செயல்களைக் குறிக்கும் சொற்களை வாயாற் சொல்லுதலுங் கூடாதாம்" என்னுங் கொள்கையுடைய ஆசிரியர் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவனார், அச்செயல்களைக் குறித்துக் கூறநேர்ந்த விடத்தும், உடன்பாட்டுவகையால் அவற்றின் பெயரைக் கூறாமல், "அழுக்காறாமை," "இன்னாசெய்யாமை," "கள்ளுண்ணாமை," "பிறனில் விழையாமை," "பெரியாரைப் பிழையாமை" என்று எதிர் மறை முகத்தாற் கூறித், தங்கொள்கையைக் குறிப்பால் உணர்த்துதல் போலவே, களவைப்பற்றிச் சொல்ல நேர்ந்தபோதும் "களவு" என்று சொல்லுதற்கு உடன்படாராய்க் "கள்ளாமை" என்று கூறினாரெனின், களவின் இழிவு இத்தகைய தென்பதை யாம் சொல்லவும் வேண்டுமோ? "பிறருடைமையாயிருப்ப தியாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதாமை, கருதுதலுஞ் செய்தலோ டொத்தலின், கள்ளாமை யென்றார்" எனப் பரிமேலழகர்

திருக்குறள் 'கள்ளாமை' அதிகாரத்தின் உரையிற் கூறும் நுட்ப உரையை உற்று நோக்கும்போது, பிறருடைய பொருளைக் களவாட வேண்டுமென்று நினைத்தலுங் கூடாதாம் என்பது இனிது புலப்படுகிறதன்றோ? அங்ஙன மிருந்தும், இக்காலத்தைப்போலவே பண்டைக் காலத்திலும் கள்வர்கள் இருந்திருப்பதானது, சிலருக்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும். ஆனால், இக்காலத்து வறுமையின் கொடுமையாலும், உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றத்தினாலும், உள்நாட்டுப் பண்டங்களின் வெளிச்செலவினாலும், பிறதேசப் பண்டங்களின் மிகுந்த விலையாலும், ஜனத்தொகைக்குத் தகுந்தபடி தொழிலின்மை காரணமாகவும், தொழின் முயற்சிக்குத் தகுந்தபடி ஊதியமின்மை காரணமாகவும் நேரும் வருவாய்க் குறைவினாலும், இன்னும் இவைபோன்ற பல காரணங்களாலும் தகுந்த யோக்கியதை யுடையவர்கள் சிலரும், கல்வியுடையவர்கள் சிலருங்கூட, "தான் தான் ஜீவிக்க முயலல்" என்னும் டார்வின் (Darwin) கொள்கையைப் பின்பற்றித் தங்கள் மதிப்பையுங் கௌரவத்தையும் பலியிட்டாவது தங்கள் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாய்க் களவைக் கைக்கொள்ளும் கொடிய தன்மைக்கு உள்ளாகிறார்கள். இந்தியாவின் வடபாகத்தில் எண்ணிறந்த பகற்கொள்ளைகளும், தீவர்த்திக் கொள்ளைகளும் பிரதிதினமும் நடக்கின்றன வென்று நாம் பத்திரிகை வாயிலாய் அறிவதே, இவ்வுண்மையை நாட்டுதற்கு உறுஞ் சான்றும். தவிர்த்தும், பொதுஜனங்களின் உடற் பாது

காப்பு, பொருட் பாதுகாப்பிற்காக அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப் பெற்றுள்ள ‘போலீஸ்’ இலாகாவின் வேலை, வாளா இருந்த விடத்திலிருந்தபடியே எழுத்து மூலமாய் நிறைவேற்றப்படும் வேலையாய் விட்டபடியாலும், அவ்விலாகா உத்தியோகஸ்தர்களின் சுற்றுப்பிரயாணமே பெரும்பாலும் நின்று, கையிலிருக்கும் அறிக்கை மனுக்களை உடனுக்குடன் எவ்விதமாகவாவது பைசல் செய்து ஒழுங்காக மேலதிகாரிகளுக்கு அறிவித்தல் வேண்டுமென்னும் கொள்கை மாத்திரம் பரவிவருகிற படியாலும், நடந்த களவுகள் கண்டு பிடிக்கப்படாமற் போவதோடு. நடக்கும் களவுகள் நாளுக்கு நாள் அபிவிருத்தியாகியும் இக்காலத்தில் வருகின்றன. பண்டைக் காலத்திலேயோ, இத்தகைய களவுகள் நிகழ்ந்தில. களவு செய்வதைத் தங்கள் குலத்தொழிலாகக் கொண்டவர்களும், கல்வியறிவும் நல்லவர்களின் கூட்டுறவுமில்லாமல், அறியாமையால் மறச்செயலைக் கைக்கொண்ட சிலருமே பண்டைக் காலத்திற் களவாடுவதை மேற்கொண்டொழுகினார்கள்.

இத்தகைய களவினை அக்காலத்தில் மேற்கொண்டொழுகினவர்களுள் காளன் என்னும் பெயருடையானும் ஒருவனாவன். இவன் வைசிய குலத்திலுதித்தவனாயிருந்தும், இயல்பும் அந்தஸ்தும் இனிது வாய்ந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனாயிருந்தும், இளம்பருவம் தொடங்கியே இவன் கொடிய ஆறலை கள்வர்களுடனும் கொள்ளைக்காரர்களுடனும், மதுவுண்போருடனும், சூதாடிகளுடனும், பொதுமகளிரின் விழைச்சியைப் பெரிதும் விரும்புகின்ற காமுகர்களுடனும் நட்புரிமை

பூண்டு அவர்களோடு சேர்ந்து உண்பதும் உடுப்பதும், அளவளாவுவதும் மனமகிழ்வதுமாக இருந்துவந்தானாதலின், அவர்கட்குரிய தீய குணங்களும் செயல்களும், “ நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந்தற்றாகும் மாந்தர்க்கு இனத்தியல்பதாகு மறிவு” என்னும் பொய்யா மொழிப்படி இவனுக்கு நாளடைவில் படியலாயின. முதலில் தன் வீட்டிலுள்ள சிறுபண்டங்களை இவன் தன் பெற்றோர்களுக்குத் தெரியாமற் களவாடி, அவைகளைப் பிறரிடம் அடகு வைத்தும், பிறர்க்கு விற்றும் பொருள் வாங்கி அதனைத் தீயவழியிற் செலவிடுவதற்குத் துவங்கினான். இச்செயல் நாளடைவில் முதிர்ந்து இவனுடைய வீட்டிலுள்ள விலையுயர்ந்த இரத்தின ஆபரணங்களையும், பொற்பணிகளையும், பெருந்தொகையான பொருளையும் கொள்ளையடிக்கும்படி இவனைத் தூண்டிற்று. இக்காளன் என்பான் சிற்சில சமயங்களில் தன்னுடைய தோழர்களான கள்வர்களுக்குத் தானே உளவறிவித்துத் தன் வீட்டிற் கொள்ளையிடும்படி வற்புறுத்தி, பிறகு அக்கொள்ளைப்பொருளில் தனக்குரிய பாகத்தை மகிழ்ச்சியுடன் பெற்று மகிழ்ந் திருக்கிறானென்றால், அவனுடைய தீய ஒழுக்கத்தைப்பற்றி நாம் அதிகம் சொல்லுவானேன் ?

இவனை நன்மார்க்கத்திற் றிருப்புதற்கு இவனுடைய பெற்றோர்கள் பலவாறு முயன்றும், அவர்கள் முயற்சி சிறிதும் பயன்படவில்லை. இவனால் தன்னுடைய நற்பெயருக்கும், தன் குலத்தின் கௌரவத்திற்கும், தன் குடும்பத்தின் மதிப்பிற்கும் பங்கம் விளைகிற

தென்பதை நன்கறிந்த இவன் தந்தை "குலத்தைக் கெடுக்கும் கோடரிக் கொம்பாக" இவனைக் கருதித் தன் வீட்டிற்குள் நுழையவே கூடாதென்று இவனுக்குக் கண்டிப்பான உத்தரவுசெய்ததோடு, அக்காலத்து வழக்கப்படி, உற்றார் உறவினர்கள் அறிய இவனைச் சாதிப்பிரஷ்டமும் செய்வாராயினர். இங்ஙனம் செய்த அவருடைய செயல் இவனுக்குப் "பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது" போல் ஆயிற்று. ஒரு சிறிதிருந்த மானத்தையும் அச்சத்தையும் இப்போது இவன் அறவே ஒழித்துவிட்டான். பிறருடைய வீடுகளில் கன்னம் வைத்துத் திருடவும், பாறி கொள்ளையிடவும் இவன் ஆரம்பித்துவிட்டான். தவிர, பௌத்தசமயத்தை மேற்கொண்டு, பௌத்த சந்நியாசிபோல் வெளிவேடம் பூண்டு, இவன் வழிப்போக்கர்களுக்கும சாதுக்களுக்கும் இழைத்துவந்த இன்னல்கள் பலவாகும். அதிகம் சொல்லுவானேன்? இவனால் பொது ஜனங்கள் பெரும் துன்பங்களை அனுபவிக்கலானார்கள்.

இக்காளன் என்பான் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் புறத்தே இருக்கும் குறுங்காட்டினுள் ஒருநாளிரவு இடையாமத்தில் வேறு மூன்று கள்வர்களுடன் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தான். முதல் நாளிரவு இவர்கள் நால்வரும் சேர்ந்து அரசனுடைய மாளிகையில் கொள்ளையடித்த நகைகளையும் நாணயங்களையும் பங்கிட்டுக் கொள்ளுதல் சம்பந்தமாக அச்சம்பாஷணை இருந்தது.

"நான் வெளியில் நின்று காவல்புரிந்தேனே?" என்றான் மாடன்.

"கன்னம் வைத்தது நான் அன்றோ?" என்றான் இருளன்.

"முதலில் மாளிகையுள் நுழைந்து நகைப்பெட்டி இருந்த இடத்தைக் கண்டுபிடித்துக் கூறியது நானே" என்றான் முனியன்.

"தைரியத்தோடு பெட்டியை உடைத்துப் பொருள்களைக் கைக்கொண்டவன் நானேயாதலால், எனக்கே அதிகமான பாகம் கிடைக்க வேண்டும். ஐந்து சம பாகமாகப் பிரித்து, இரண்டை நான் எடுத்துக்கொள்வேன். நீங்கள் மூவரும் தலைக்கொரு கூறாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று காளன் சொன்னான்.

"ஏன்; ஏன்?" எனக் கூவினான் முனியன்.

"கூடாது; கூடாது!" என்றான் இருளன்.

"முடியாது; முடியாது!" என்றான் மாடன்.

"வேலைக்குத் தகுந்த கூலிதானே?" என்றான் காளன்.

"நான் கஷ்டப்படவில்லையோ?" என்றான் முனியன்.

"நான் கன்னம் வைக்காதிருந்தால், நீ எவ்விதம் உட்செல்ல முடியும்?" என்றான் இருளன்.

"நான் வெளியில் நின்று ஆள் பார்க்காமலிருந்தால் நீங்கள் தப்பித்து வந்திருக்கமுடியாதே?" என்றான் மாடன்.

"ஏன் வீணாக வார்த்தை யாடுகிறீர்கள்? நான் சொல்லுகிறபடிதான் செய்யவேண்டும்" என்றான் காளன்.

"இணங்கோம்; இணங்கோம்!"

"ஒப்போம்; ஒப்போம்!"

"இசையோம்; இசையோம்!"

இவ்விதமாக ஏனைய மூவரும் தனித்தனிக் கூவினார்கள். இவர்களுக்குள் கலகம் ஆரம்பித்துவிட்டது. குடிவெறியால் ஒருவரை ஒருவர் திட்டுவதும் புடைப்பதும், அடிப்பதும் உதைப்பதுமாக விருந்தார்கள். இவர்கட்குச் சமீபத்தில் சருகுகளும் செத்தைகளும் சேர்ந்த குப்பல் ஒன்று எரிந்துகொண்டிருந்தது. குளிர் காய்வதற்கும், மான் மரை முதலிய விலங்குகளைக் கொன்று, சுட்டு உண்பதற்கும் சாதகமாய் இவர்களை அந்தக் குப்பலை ஏற்றிக்கொண்டார்கள். இவ்வெளிச்சம் சுமார் ஒரு மைல் சுற்றளவிற்குத் தெரியக்கூடியதுதான்.

இவ்வெளிச்சத்தை நோக்கி நால்வர் அன்றிரவு வந்துகொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் அரசனுடைய கட்டளைப்படி, முதல் நாளிரவு அரண்மனையில் திருடிய கள்வர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்குப் புறப்பட்ட நகர் காவலர்களாவார்கள். இவர்களுள் ஒருவன் காவற்றலைவன்; ஏனைய மூவரும் அவனுக்குட்பட்ட காவலர்கள். எரிந்துகொண்டிருந்த குப்பலுக்குச் சமீபமாய் இவர்கள் சென்றவுடன், அங்கே சச்சரவு செய்துகொண்டிருந்த கள்வர்கள் நால்வரும் நாற்றிசையும் நோக்கி ஓடலானார்கள். அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து இக்காவலர்கள் சென்றார்கள். காளன் மாத்திரம் இவர்களுடைய காத்திலகப்பட்டான்; ஏனைய மூவரும் இவர்கள் கண்ணிற்கும் காத்திற்கும் அகப்படாமல் மறைந்து ஒழிந்தார்கள். தங்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்ட காளனுக்கு அவ்விடத்

இலேயே விலங்கிட்டு அவனை அரசனிடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லக் காவலர் நால்வரும் முதலிற் கருதினர்கள். ஆனால், கள்ளன் தான் யாரென்பதையும், தன்னுடைய தந்தையின் பெயரையும் அவர்களிடம் சொன்ன மாத்திரத்தில், அவனது தந்தையிடம் தங்கட்கிருந்த மதிப்பினால், இக்காலத்தில் போலீஸ்சேவகர்கள், கைதியாக அகப்பட்டவர்களை அகாரணமாக அருவருக்கத்தக்க இழிசொற்களை வாய்கூசாமற் கூறித் தூஷித்தல்போல் தூஷியாமலும், இரக்கமென்பதும் உணர்ச்சி என்பதும் மருந்திற்கு மின்றி அவர்களைத் தங்கள் பலங்கொண்டவரையில் அடித்தும் உதைத்தும் துன்புறுத்தல் போல் துன்புறுத்தாமலும், மிக்க மரியாதையுடனும் கௌரவத்துடனும் விலங்கிடாமலே அவர்களவனை அழைத்துச் சென்று, அரசன் முன்னிலையில் நிறுத்தினார்கள். மறுநாள் அரசன் கள்ளனை விசாரணை புரியத் தொடங்கினன்.

"ஏ! கள்வனே, நீ நேற்றிரவு நம்முடைய அரண்மனையில் கன்னம் வைத்துச் சில ஆபரணங்களைத் திருடிச் சென்றதுண்டா?" என்று அரசன் கள்ளனை நோக்கிக் கேட்டான்.

கள்ளன் ஏதும் பதில் கூறாமல் மௌனம் சாதித்தான். காவலர் தலைவன் சில ஆபரணங்களையும் நாணயங்களையும் ஒரு துணி முடிப்பிலிருந்து அவிழ்த்து எடுத்து, "மகாராஜாவே! இவை இவர்கள் பங்கு போட்டுக் கொள்தற்குக் கூடுகின்ற இடத்திலிருந்தன" என்று மிகுந்த பணிவுடன் கூறி, அவைகளை அரசன்

சமூகத்தில் வைத்தான். அவைகளை அரசன் கையில் எடுத்துப் பார்த்துவிட்டு "ஓ! இவை நிச்சயமாய் நம் அரண்மனையிலிருந்தவைதாம்!" என்று அதிசயத்துடன் கூவிக் காளனை நோக்கி "ஏ! கள்வனே, இப்பொழுதென்ன சொல்லுகிறாய்? கையுங் களவுமாய் உன்னைப் பிடித்த பின்னர் நீ உண்மையை மறைக்க முடியாது. நேற்றிரவு இவைகளை நீ களவாடினாய் என்பது நிச்சயமே. உன் குற்றத்தை நீ ஒப்புக்கொள்ளுகின்றனையா இல்லையா?" என்று இரண்டாம் முறை வினவினான். இந்தக் கேள்விக்கும் காளன் மௌனமே சாதித்தான்.

"நான் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல உனக்கு இஷ்டமில்லையா, என்ன?" என்று மீண்டும் ஒரு முறை அரசன் காளனை நோக்கி உசாவினான். இக் கேள்விக்கும் காளன் மோனவிரதமே பூண்டான்.

"கள்வனே! நான் மூன்று முறை உன்னை வினவியும், நீ ஏதும் பதில் கூறாமல் மௌனம் சாதித்தாய். 'மௌனம் சாதிப்பது சம்மதம் அறிவிப்பது போலாம்' என்பதை அறியாயோ? நீ கள்வன் என்பதையும் இவைகளைத் திருடியவன் நீயே என்பதையும் உன்னுடைய மோனவிரதம் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. ஆதலால் உன்னை நான் தண்டிக்கப் போகின்றேன்" என்று அரசன் ஆத்திரத்தோடு கூறினான்.

"அரசனே, மேலவீதி கொலைக் குற்றத்தில் சம்பந்தப்பட்ட எழுவருள், இவனும் ஒருவனாவான். இது வரை இவன் மறைந்து திரிந்தபடியால் இவனைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. அக்குற்றத்தில் சம்பந்தப்பட்ட

னைய அறுவரும் சிறைச்சாலையி லிருந்துவருகின்றார்கள் அந்தப் பெண்மணியை, அவளணிந்திருந்த ஆபரணங்களை அபகரிக்கவேண்டி, இவனை தன்னுடைய கையினால் குத்திக்கொன்றான் என்றும், அவர்கள் இவனுக்கு உதவியாக மாத்திரம் இருந்தார்கள் என்றும் அவர்களுடைய வாய்மொழிகளாலே நாம் அறிகிறோம். ஆதலால், அந்தக் குற்றம் சம்பந்தமாயும் இவனை விசாரித்து, இவன் கொலைசெய்தானென்று ருஜுவானால், கொலைக் குற்றத்திற்குரிய கடுந்தண்டனையும் இவற்கு விதிக்க வேண்டுவது செங்கோன் முறையும், இராஜ தருமமுமாகும்" என்று அரசன் பக்கலில் நின்ற பிரதம மந்திரி இத்தருணத்தில் மன்னனுக்கு எடுத்துரைத்தார். கொலையுண்ட பெண்ணின் வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கும், மற்றுஞ் சிலருக்கும் "விசாரணை அறிக்கை" அனுப்பி வரவழைத்தும், சிறைச்சாலையிலிருந்த ஆறு குற்றவாளிகளையும் நியாய விசாரணை மண்டபத்திற்குக் கொண்டுவரும்படி செய்தும் அரசன் இக்கொலைக்குற்றத்தைப் பற்றிப் புனர் விசாரணை செய்தான். காளனே அப்பெண்மணியைக் கொன்றானென்பது, இவ்விசாரணையில் ஐயந்திரிபற ருஜுவாகிவிட்டது.

"காவலர்காள்! இவனைச் சிறைச்சாலையி லடைத்து வைத்திருந்து, இன்றை எட்டாம் நாள் கொலைக் களத்திற்குக் கொண்டுபோய், இவன் சிரசைச் சேதித்து விடுங்கள்!" என அரசன் ஆணைதந்தான். "கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்—தள்ளாது

புத்தே ளுலகு" என்னும் பொய்யா மொழிக்குக் காளன் என்னும் கள்வன் இலக்காயினன்.

ஒருவன் எவ்வளவு சாமர்த்தியசாலியாக இருந்த போதிலும், எவ்வளவு மனோதிட முடையவனாக இருந்தபோதிலும், சரீரவன்மை யுடையவனாக விருந்த போதிலும் அவன் அக்குணங்களை நற்காரியங்களில் உபயோகப்படுத்தாமல் களவு, கொலை முதலாய தீய செயல்கள் புரிவதில் உபயோகப்படுத்துவானேயானால், அக்குணங்கள் அறக்கடவுளுக்கு உதவியாக நின்று அவனையே தண்டிக்கும் என்னும் உண்மையை காளன் இப்போது இனிதறிந்தான்.

மூன்றாம் அதிகாரம்

ஆசிரியர் அருக்கசந்திரனார்

“பிறந்தோர் உறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவார் உறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது, பின்னது
அற்றோர் உறுவது அறிக”.—மணிமேகலை.

அவந்தி தேசத்தின் தலைநகராக அக்காலத்திலிருந்த உஞ்சைமாநகரினைச் சேர்ந்தவரும், சாஸ்திர ஆராய்ச்சி நிரம்ப வாய்ந்தவரும், பௌத்த சந்நியாசியாயிருந்து பௌத்த மதத்தைப்பற்றி ஊர்கடோறுஞ் சென்று உபந்நியாசங்கள் புரிவதையே தம் தொழிலாகக்கொண்டவரும், ஒழுக்கமும் சீலமும் இனிதமைந்தவருமான அருக்கசந்திரன் என்னும் பௌத்த சந்நியாசி, பல தேசங்களையும் சுற்றிக்கொண்டு சோழனுடைய தலைநகராகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கு வந்து அங்கே சிறிது காலம் வதிவாராயினர். இவருடைய கல்வித் திறனையும், சாத்திர ஆராய்ச்சியையும், பிரசங்க ஆற்றலையும், விழுமிய ஒழுக்கத்தையும் நாளடைவில் கேள்வியுற்ற பொதுஜனங்கள், இவரைப் பெரிதும் போற்றி ஆதரிக்கத் தொடங்கினர். இவரைப்பற்றிக் கேள்வியுற்ற குண்டலகேசியின் தந்தை, தன்னுடைய புத்திரிக்கு வித்தியாப்பியாசமும் தருமோபதேசமும் செய்விக்கும்படி இவரை வேண்டிக்கொண்டார். தம்முடைய மதத்திற்கும் கொள்கைக்கும் இன்றியமையா

தகான பரோபகார சிந்தையைப் பெரிதும் பெற்றிருந்த அருக்கசந்திரனர், அவருடைய வேண்டுகோளுக்குப் பெரிதும் இணங்கி இலவசமாகவே குண்டலகேசிக்கு வித்தியாபியாசம் செய்வித்தற்கு ஒருப்பட்டனர் அன்று முதல் இவர் பிரதிதினமும் குண்டலகேசியின் மாளிகைக்குச் சென்று, அவளுக்கு அறநூல்களைப் போதித்து வந்தார். குண்டலகேசி தலையாணுக்கரி னுஞ் சிறந்த தீவிர பக்குவமும் நுண்ணுணர்வும வாய்ந்தவளாதலால், அவருடைய போதனையைக் கவனமாய் மனத்தில் வாங்கி உளத்தில் அழுத்தினள். குண்டலகேசி மாடிமீது மூர்ச்சித்து விழுந்த அன்றிரவும் அருக்கசந்திரனர், வழக்கம்போலவே, அவளுக்குப் பாடம் சொல்லுவதற்காக வந்தார். சேடியர்கள் பனிநீர் தெளித்தும், விசிறிகொண்டு விசிறியும், இன்னும் பல உபசாரங்களைச் செய்தும், குண்டலகேசியின் மூர்ச்சை தெளிவிக்க முயன்றுகொண் டிருந்தார்கள். இதனை அறிந்த அருக்கசந்திரனர் சில மந்திரங்களை ஜபித்துத் தண்ணீரை அவள் முகத்திற் படும்படி தெளிக்கவே, அவள் நித்திரையிலிருந்து விழிப்பவள்போல் எழுந்துட்கார்ந்தாள். அவள் களையினை ஆற்றிப் பிறகு அவளுடைய பாடத்தைக் கேட்கவும், புதுப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கவும் அருக்கசந்திரனர் தொடங்கினர்.

"குழந்தாய், 'இந்த உலகம் நிலையுள்ளதா நிலையற்றதா ?' என்று பகவான் புத்தரை நோக்கி மாலுங்கன் வினவியதற்கு, அவர் யாது பதில் அளித்தனர் ?" என்று அருக்கசந்திரனர் குண்டலகேசியை உசாவினர்.

"மறுமொழி ஏதும் பகராமல் மௌனம் சாதித்தார்" என்று குண்டலகேசி விடை தந்தாள்.

"அவ்விதம் அவர் மௌனம் சாதித்ததின் கருத்தியாது?" என்று ஆசிரியர் வினவினர்.

"அத்தகைய வினாக்களும் ஆராய்ச்சியும் பயனற்றவை என்பதே பௌத்தருடைய கருத்தாகும்" என்றாள் குண்டலகேசி.

"இன்று உனக்கு எந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் போதிப்பதாக நேற்று நான் கூறினேன்?" என்று அருக்கசந்திரனர் கேட்டார்.

"பிறவியைப்பற்றியும், அதற்குக் கூறப்படுகின்ற நான்கு வகை உதாரணங்களைப்பற்றியும் விளக்குவதாகச் சொன்னீர்கள்" என்று குண்டலகேசி கூறினாள்.

"ஓ! அப்படியா? சரி, சொல்லுகிறேன். நீ கவனமாய்க் கேள்" என்று அருக்கசந்திரனர் கூறி, மீண்டும் குண்டலகேசியை நோக்கிக் "குழந்தாய்! சேதன அறிவுப் பொருளான ஜீவராசிகள், ரூபம், வேதனை, ஸம்ஜ்ஞை, ஸம்ஸ்காரம், விஜ்ஞானம் என்னும் ஐந்து ஸ்கந்தங்களால் உண்டாகின்றன" என்று கூறினர்.

"ஸ்கந்தம் என்றால் என்ன?" என்று குண்டலகேசி கேட்டாள்.

"ஸ்கந்தம் என்னும் பதத்திற்குக் கூட்டம் என்று பொருள். ரூபம் என்பது உருவத்தையும், வேதனை என்பது நுகர்ச்சியையும், ஸம்ஜ்ஞை என்பது குறிப்பினையும், ஸம்ஸ்காரம் என்பது பாவனையையும், விஜ்ஞானமென்பது அறிவையும் குறிப்பனவாகும்" என்று அருக்கசந்திரனர் கூறினர்.

"அடிகாள், இன்னும் விளங்க உரைத்தால் நலம்" என்று குண்டலகேசி கூறினள்.

"குழந்தாய், அவ்விதமே விளங்க உரைக்கின்றேன்; கேட்பாயாக! ரூபஸ்கந்தம் என்பது, உருவங்களுக்கெல்லாம் காரணமாகிய பொருட் கூட்டங்களைத் தெரிவிப்பதாகும். நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று என்னும் நான்கு பூதங்களும், ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும், ஐம்புலன்களும், ஆண்பெண் பாகுபாடும் இவை போன்ற பிறவுமாகிய இருபத்தெட்டு தத்துவங்களின் தொகுப்புக்கு ரூபஸ்கந்தம் எனப் பெயர்" என்றார் அருக்கசந்திரனர்.

"வேதனு ஸ்கந்தம் என்பது யாது?" என்று குண்டலகேசி வினவினள்.

"குழந்தாய்! இந்திரியங்களுக்கும் புலன்களுக்கும்,—அதாவது, உதாரணமாகக் கண் என்னும் இந்திரியத்திற்கும் உருவம் என்னும் புலனுக்கு முள்ள சம்பந்தம்போன்ற,— சம்பந்தம் ஏற்படுங்கால் தோன்றும் உணர்வே வேதனுஸ்கந்தம் என்று சொல்லப் பெறும். ஐம்பொறிகளும் மனமும் இந்தப் பகுதியுள் அடங்கும். இந்த ஆறு இந்திரியங்களால் உண்டாகின்ற அறுவகைப்பட்ட உணர்வுக்குச் சம்பந்தமுற்று, அந்த உணர்வினுல் உண்டாகும் பொதுவறிவையும் சிறப்பறிவையும் ஆதாரமாய்க் கொண்டு பதார்த்தங்களுக்குப் பெயரிட்டு அவைகளைக் குறித்துக் காட்ட இன்றியமையாது வேண்டப்படும் ஞானமே 'ஸம்ஜ்ஞாஸ்கந்தம்' என்று சொல்லப்படும். மனம் வாக்கு, காயம் என்னும் திரிகாரணங்களால் உண்டா

கும் தொழில் வேறுபாட்டினால், அவைகளுக் கேற்படும் பரிபாக விசேஷமே 'ஸம்ஸ்கார ஸ்கந்தம்' என்று பெயர் பெறும். 'விஜ்ஞான ஸ்கந்தம்' என்பது உறங்குவோன் உணர்வு கர்த்திருத்துவம், போக்திருத்துவம் இரண்டு மில்லாமல் சாக்ஷி மாத்திரையாய் இருத்தல் போல, சேதனர்களுடைய தேகத்துள்ளிருந்து, அவர்களுடைய அறிவிற்கு ஆதாரமாய் நிற்கும் சைதன்னிய தத்துவ நிலையாகும். இந்த ஸ்கந்தங்கள் ஐந்தும் நிலையற்றன. இவை முறையே நுரை போலும், நீர்க்குமிழி போலும், கானல் ஜலம்போலும், வாழை போலும், இந்திர ஜாலம் போலும் தோன்றி மறையும் இயல்புடையன" என்று அருக்கசந்திரனார் கூறினார்.

"அண்ணலே! இவ்விஷயங்க ளெல்லாம் எனக்கு இனிது விளங்கின. ஆனாலும், இன்று பிறவியைப் பற்றிக் கூறி, என் அறியாமை நீக்குவதாகச் சொன்னீர்களே? அவ்விஷயத்தை விடுத்து, ஐந்து ஸ்கந்தங்களைப் பற்றிக் கூறப்புகுந்ததன் நோக்கம் யாதோ?" என்று குண்டலகேசி உசாவினாள்.

"சிறுமியே, அவசரப்படாதே! பிறவியைப் பற்றிச் சொல்லுவதற்காகவே, நான் முதலில் இவைகளைக் கூறினேன். குழந்தாய்! 'ஜாதஸ்ய மரணம்' த்ருவம் என்றபடி பிறந்தவனுக்கு மரணம் நிச்சயமன்றோ? மனிதன் இறந்துபோன பின்னர் அவனைச் சேர்ந்த இவ்வைந்து ஸ்கந்தங்களும் தனித்தனியே பிரிந்து விடுகின்றன. ஆனால், உயிரோடிருந்தபோது அவன் செய்து வந்த நல்வினை தீவினைகள் விஜ்ஞான ஸ்கந்தத்தில்

விதையைப்போல் சூக்குமமாய் உள்ளடங்கியிருந்து, அந்த விஞ்ஞானத்தைத் தமக்கு ஏற்ற முறையில் ஏனைய நான்கு ஸ்கந்தங்களோடு மீண்டும் கலப்பித்து மறு பிறப்பை அடையச் செய்கின்றன. ஆகவே, வினையே பிறப்பின் மூலமென்பதும், கன்மம் இருக்கும் வரையில் பிறப்பும் இறப்பும் இருந்துகொண்டே இருக்குமென்பதும் புலனாகின்றன" என்று ஆசிரியர் கூறினார்.

"குருவே, பிறவிக்குக் காரணம் அறிந்தேன். வாயுசந்தானம் முதலாகக் கூறப்படும் நான்கு உதாரணங்களையும் விளக்குவதாக நேற்றுக் கூறினீர்களே?" என்று குண்டலகேசி வினவினாள்.

"ஆம்; சொல்லுகிறேன், கேள்! காற்றானது பிரிந்து நில்லாமல் தொடர்புற்றுச் செல்லுதல் போல், பிறவியானது ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்த் தொடர்ந்து வரும். இந்தக் காற்று உபமானந்தான் வாயுசந்தானம் என்று நம் முன்னோரால் கூறப்பட்டது. ஒரு விளக்கிலிருந்து எண்ணிறந்த தீபங்கள் ஏற்றப் பெறுதல் போல், ஒரு பிறவியிலிருந்து பல பிறவிகள் உண்டாக்கப் படுகின்றன. இந்த உவமானமே தீபசந்தானம் எனப் படும். ஓர் ஆற்றில் நீர் ஓடிக்கொண் டிருக்கும்போது, ஓரிடத்து ஒரு கணத்தே காணப்பட்ட நீர், மறுகணத் தவ்விடத்தே நில்லாவிட்டாலும், ஆற்றின் ஜலவோட்டம் ஒன்றாய்க் காணப்படுதல் போல், வரும் பிறப்புகளின் தொடர்பு ஒன்றாகவே யிருக்கும். இந்த உவமானம் தாரா சந்தானம் (தாரை=நீர்ப்போக்கு) எனப் பெயர் பெறும். எறும்புகள் குறித்த இடத்தை அடை

கிற வரையிலும், ஏறியும் இறங்கியும் வளைந்தும் சென்ற போதிலும், ஒன்றின் பின் ஒன்றாய்ச் செல்லுதல் போல, வினை நீங்கும் வரையிலும் உயர்ந்ததும் தாழ்ந்ததுமான பிறவி இருந்துகொண்டிருக்குமாயினும், அப்பிறவி தொடர்புற்று நிற்கும். இந்த உபமானத்தால் பிபீலிகா சந்தானம் (பிபீலிகை=எறும்பு) எனப்படும். மனிதர்கள் புரியும் நல்வினை தீவினைக்கு ஏற்ப,

“மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகருந்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
சொல்லப்பட்ட கருவிற் சார்தலும்”

என்றபடி, மக்கட்கதி, தேவகதி, பிரமகதி, நரககதி, விலங்குகதி, பேய்க்கதி என்னும் ஆறு கதியினுள் ஒன்றை அடைவார்கள். குழந்தாய்! இதுவரை, புத்த பகவான் அருளிச்செய்த மானஸீக சாஸ்திரக் கொள்கைகளுள் இரண்டொன்றை நான் சுருக்கமாக உனக்கு எடுத்துரைத்தேன். இத்தகைய விஷயங்கள் மனதிற் பதிதல் கடினமாதலாலும், அதிகம் கூறினால் இரசிக்காவாதலாலும், எளிதில் விளங்காவாதலாலும், இன்று இவ்வளவோடு நிறுத்திக் கொண்டு, எளிதில் விளங்கக் கூடியவையும், உன்னைப்போன்று இல்லற தருமத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அவசியமானவையுமான இல்லற தருமங்கள் இரண்டொன்றைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக!” என்று அருக்கசந்திரனார் கூறினார்.

“குருவே, அவ்விதமே சொல்லுங்கள்” என்று குண்டலகேசி ஆர்வத்தோடு உரைத்தாள்.